

דברי הכפר

מ ז מ ו ר

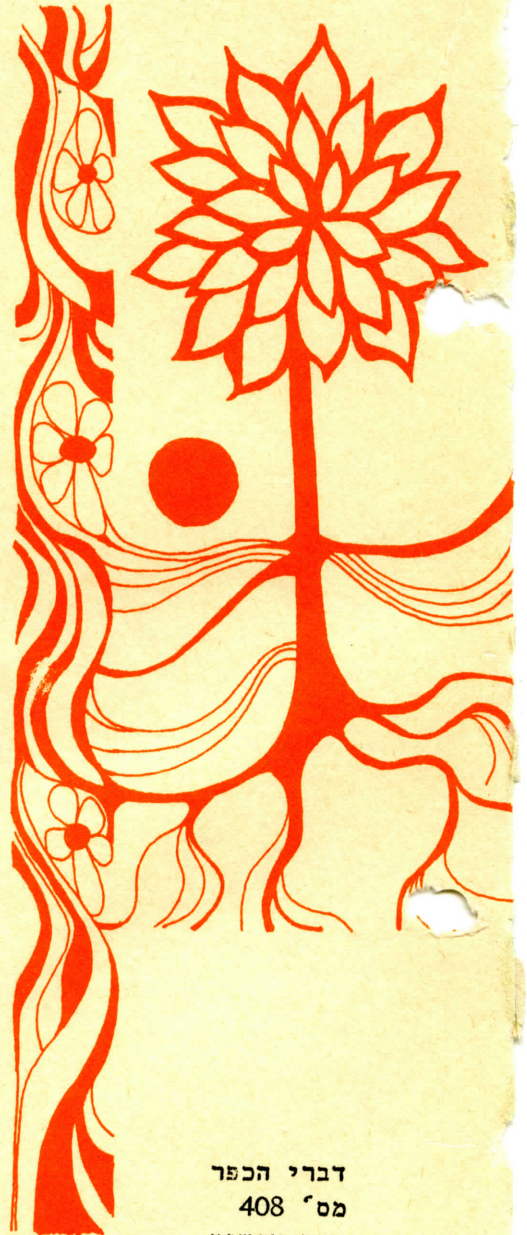
קצרה יד רוננת
נגינות בקמה,
לקט פאה
ומלא אלומה.

צמאי חדוה.
לא עלז הילה -
רינת דבקים
בהמית תפילה.

נשרו העונות,
נשרו כעלים
מעגלים מעגלים.
קצרים בנתיבה.
היא הנדיבה - שמש גמענו
לרויה - לה מזמור, לה ההודיה.

שקועות

(מתתיהו שלם, שהלך לעולמו
ברמת יוחנן השבוע.)

דברי הכפר
מס' 408
כפר הנשיא
16.5.75
ו' בסיון תשל"ה

128 - ו'א/ק

(1)

מ ז ל ט ו ב

19/5 פם מנזיגורסקי
עליזה חצור

21/5 אלק קולינס

23/5 חנה מסר

24/5 אילן כהן

25/5 אלק דוברינר
יוסי כ"ץ

23/5 רינה ומיכאל כהן
פנינה ומופטי ליפשיץ
גוסטי וג'ו ריפקינד

ל כ ל הימ ע ו נ ין

נמצאה בביתקפה של השומרים
חגורת בטן לבנה (מספר !*)
המא"ז מוכן להחזיר אותה
נגד זהוי נכון.

* ביום א' חל חלוף מסמרות בבית
החינוך בכפר בלוס. התלמידים
קבלו על עצמם את נהול עניני בית
הספר באותו היום, ואילו המורים
יטבו בחדר המורים ולמדו פרקים
בנוסאי יהדות. בהפסקה התקיימו
משחקי כדורסל בין נבחרות המורים
לתלמידים ויט לציין בסיפוק
שנבחרת המורים הצליחה להגיע
למקום שני! אנו מקווים להביא
דו"ח וסכום של "המנהל" (ירון סינה)
בגליון הבא.

מ ה נ ש מ ע ? ?

* ביום ששי שעבר הופיעה חבילה מענינת
מחוץ למחסן של יצחק במפעל ועליה
כתוב Colour T.V. 26". נורא החרגשתי
ומיד הלכתי לבדוק את החבילה; מי יודע,
אולי יש לי דודים אי שם באמריקה ששכחו
אותי 20 שנה ועכשיו רוצים לשלוח לי
מתנה ראויה לשמה...נו מילא, זה לא היה
טלביזיה בכלל, אבל בכל זאת מכשיר מאד
מרשים: שמו "אפיסקופ" והוא מקריין
תמונות, גם מספרים, אך לא שקופיות.
גודל התמונה המוקרנת מגיע ל-4" x 4"
והאביזרים כוללים גם "יד מצביעה".
הצעצוע החדש ישרת את צרכי בית הספר
וועדת התרבות.

* בתחרות ברידג' פתוחה שהתקיימה בעין
השופט ביום 19.4.75 השתתפו 42 זוגות
מקבוצים מכל פינות הארץ, ביניהם שני
זוגות מכפר הנשיא. התוצאות כפי שנתקבלו
זה עתה:

1. סילברמן-קאופמן מרחביה
2. נמנוב-לוי כפר הנשיא
3. פרימוסט-שפרונג כפר הנשיא

מזל טוב ויישר כח!!!!

* במפעל שחינו לחיים עם הפועלים לציון
הצלחתנו בקבלת התאר "יצואן מצטיין".
הטקס כלל נאומים קצרים מפי מיכאל, נציג
ועד העובדים, נציג מועצת הפועלי חצור.
כמו כן חולקו מלגות לימוד למספר פועלים
עבור בניהק על ידי צפורה. להנצחת האירוע
צולמה כל מחלקה עם התעודה.

* אחולי רפואה שלמה לאלידה ולאמה, גב'
אפטרות, אשר שוכבות שתייהן בבית חולים
בצפת. החלמה מהירה גם למוסי, אשר ניצל
יצא בנס מתאונת טרקטור במסע ומתאושש בבית.

טיול שנתי

עם טעם ושונה

חיפה

מחזור נוסף של טיולים שנתיים מגיע לקיצו, ועד שתקראו שורות אלה כבר יחזרו הביתה גם אחרוני המטיילים מבית הספר המקומי. פה יסופר בינתיים על טיול ה"עפרונים" בסביבות חיפה ועכו.

החלטנו השנה להסתדר, בכל הטיולים, עד כמה שאפשר בלי רכב צמוד. ההחלטה נפלה מטעמי חסכון, אבל עם סיום הטיול התברר לנו שלשיטה זאת יש מעלות רבות ובלתי צפויות משלה. הרכב הצמוד מעלה בלי ספק את ה"הספק", אך כנגד זה העשיר אותנו השימוש בתחבורה צבורית בנסיון חיים רב ערך. בשעת ההמתנה בתחנות ובנסיעות פגשנו אנשים שבודאי לא היינו רואים אותם מחלון המשאית הצמודה. היה שם למשל אותו ערבי זקן מואדי ערה שחכה איתנו ליד יגור. אחרי שהסברנו לו מאיין אנחנו אמר, "אה, חדש, חדש, ליד ג'אונה". וגם כשהדגשנו שכפר הנשיא כבר קיימח 27 שנים המשיך למלמל: "כן, חדש, חדש."

בדרך למוזיאון ההעפלה קבלו הילדים הסבר מאחד הנוסעים על נסיעתו באותה אניה מעפילים "אף על פי כן" המוצבת עתה כמוזיאון ביבשה מול הים. ומי היה מוצא שטרות של 10 ל"ל על המדרכה, אם היינו נוסעים במשאית? (לא משנה שאותו "מישהו" שם את הכסף בכיסו האחורי ואבד אותו זמן קצר לאחר מכן - גם זה נסיון חיים!)

אותו נהג שנסע לנו "לפני האף" בכביש חדרה-חיפה, כי לא ראה צורך לחכות לשיירה המסתרכת לאטה למרחק של 50 מטר, גם לימד אותנו משהו. במונית דרך ואדי סליב קבלנו הסבר מעניין על כבוש העיר התחתית נפי הבר פלמ"ח ותיק (שהיה במקרה הנהג) ובמעברי חצייה למדנו הרבה מאד על אופי הנהגים בארצנו. לרוב חייכו אלינו והתעניינו בנו - קבוצת זאטוטים מרושלים ופרועים, עמוסי תרמילי צד, מימיות, וחפצים שונים - אבל היה גם אותו פועל רכבת זקן וזועם שראה אותנו כאחראים לערמת קליפות גרעינים שלא אכלנו. שערור חשוב מאד באזרחות קבלנו ב"אגד" בעכו. נדחפנו הצדה על ידי המון מסתער על האוטובוס לגליל ולקראת האוטובוס הבא כבר תפסנו עמדות קרב ועלינו ראשונים. כדי לצמצם את הצורך בסחיבת מזון "נאלצנו" כמה פעמים לאכל פלאפל לארוחת הצהריים, ואפילו זה לא הורגש כחסרון גדול.

דרך אגב הצלחנו גם להגיע לכמה אחרי נוף ומוסדות שונים. אם תרצו לשמוע איך קלב גשוש מאולף מצא סמים בכיס אחד הילדים, בבית חספר לשוטרים, איך החרשמו מקבוץ שהוא כמעט עיר, איך למורה נקרעו המכנסיים בסיום הירידה בצוקים התלולים בנחל יגור, איך חדרנו למעמקי הכרמל עם נרות דולקים בנחל המערות, איך בשייט בנמל זהה ילדה אחת את האניה שבה תזרה משליחות, איך קנינו מציאות וטעמנו סוכריות ערביות בשוק הערבי בעכו, ואיך חזרנו בריאים ושלמים הביתה - אם תרצו לשמוע כל זאת, תפנו נא אל הילדים.

מכתבים למערכת

ברצוני למחות במרצות

נגד החלטתכם לפרסם את
המכתב למשפחה חוזרת מחופש
שהופיע בגליון האחרון של
"דברי הכפר".

דעתי היא שאין

מקום בעלון הקיבוץ
למכתבים שבימתם אישית
וטכונותם היא לפגוע.

איבני דוגלת

בצבזורה, אבל אני מרגישה
שתפקידה של המערכת היא
למנוע ולא לעודד תופעות
כאלה.

בקי

ברצוני להביע את התנגדותי
החריפה לפרסום המכתב הגלוי
שהופיע בעלון המשק בחתימתם
של 4 חברים, ב-9.5.75.

לפי דעתי צריך להיות גבול
מסויים לתוכן החומר שנתקבל
לפרסום. המכתב הזה הורס כל
מושג של יחסים חברתיים בין
אנשים בחברה התרבותית.

עלון המשק, לפי דעתי, לא
פורום פתוח לדוש בבעיות
פרטיות ואישיות של חבר.
אפשר להשתמש בדרכים אחרות
כדי לדון ולפתור אותם.

דבי חצור

המשך רשמים מהמסע של שלופה ואהוד

15.3.75

.....מחר בשעה 1200 נגיע לאבידג'ן, ואחריה, כמו שאומרים, "מי יודע?"
עד לפני שלושה ימים היתה הפלגה נעימה מאד מבחינת מזג אויר, אך ברגע שעברנו
את דקר (סנגל) השתלט גל חום טרופי על האניה. הלחות עצומה והזעה לא מתיבשת.
בלילות קשה מאד לישון. אין מזוג אויר באניה....

חוץ מזה הכל מצוין. אנחנו נהנינו מאד מההפלגה והיום התחלנו לראות כמויות עצומות של דולפינים. היום בשעה 8.30 עמדנו על הגשר כשלפתע דג חרב לבן ועצום קפץ לגובה שני מטר וחזר למים. היה שום לא נורמלי. דגים מעופפים נראים באלפים וכמובן שחפים רובם חצי שחורים חצי לבנים, שמנהלים מלחמות פרטיות עם ה"מעופפים".

בערך משעה 1300 אפשר היה לראות את היבשה - פעם ראשונה מאז לאס פלמס, ולעינינו הנדהמות - אלפי עצים. שוט בחים, אנשים או הרים (ארץ שטוחה מאד) - רק עצים ועצים. לאט לאט אנחנו נכנסים להרגשה של עולם אחר לגמרי.....

לאס פלמס - מקום יפה מאד שנראה לי שחובה לבקר בו. הבעיה היחידית בו, אלפי תיירים (אף לא ישראלי אחד) שטורדים בו. הדברים שם זולים מאד (אין מכס) והאוכל והיין אגדה. העיר אירופאית מאד מבחינת בניה אבל נגוד מוזר הוא שיש המוני עצי דקל....

החלטנו שיום ששי (יַעֲנִי The Weekend) יהיה יום מחשבות על הקבוץ והבית
וגם כן יום קמוקין.....

מחר נרד החופה.....

להשחמע.

ש ל ו פ ה

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 104

ארץ ישראל יפה.....

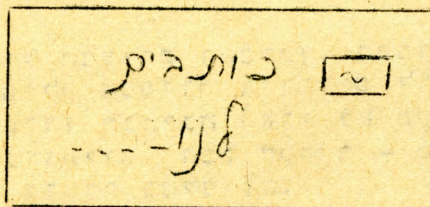
ומה בקשר לחדר אכל יפה?? מתי מתכוונים להחזיר את "הבריכה"
שהוציאו לקראת ליל הסדר?

אם אין אפשרות לעשות זאת בעתיד הקרוב או הרחוק, אולי
יש אפשרות לעשות סדור פשוט יותר, במקום הקרשים החומים – למשל
קטוץ הקרשים ע"י אחד הציירים, הערוכה מתמדת או מתחלפת של קרמיקה,
מלאכת יד. אולי יש לחברים הצעות אחרות?

ב ת ט ב ע

• • • • •

לונדון 28/4/75

למערכת דברי הכפר

לכל החברים וילדים, שלום רב,

זה בכוון שמזמן לא כתבנו ל"דברי הכפר" כאילו
 שביקור הבזק שלי במשק שיחרר אותנו ממשימה נעימה זו.
 בין-כה, ב' עברו כחודשיים מאז שהייתי בבית.

למרות המרחק, הקשר החי עם המשק ממשיך להתקיים.
 משפחת בילגורי היתה בסביבה לתקופה קצרה; היה הרבה מאד
 לספר משבי הצדדים והילדים התנהגו כאילו שלא היתה הפסקה
 בקשר ביניהם - שרי וטל צחקו על כל דבר (הפעם במבטאים
 משונים מאד) ודישון ושי דגו בכבוד ראש (ובאנגלית) על
 בעיות העולם! לילה נמצאת בלונדון בהמשך של סיור מוצלח,
 ויש לנו קשר עם מטי. בוסף על אורחים מיוחדים אלה, אנו
 מדי פעם רואים את אביבה א. ואת עפרה ס.

שמענו הרבה מאד מהארץ על הבעיה של מחירים
 משתוללים. בשנות הקצרה שלי מצאתי את זה בכוון אבל נראה לי
 שהמצב כאן בבריטניה הוא לא פחות חמור. אנחנו כאן כבר 15
 חודש והריה מחירים הם פי 2 או יותר ממה שהיו כשהגענו.
 אז, לשלוח מכתב רגיל עלה 3 פ. - היום זה עולה 7 פ. אז,
 גלון של בנזין עלה 41 פ., היום 72 פ. והמחיר זמני בלבד.
 אז עיתון ערב עלה 3 פ., היום 6 פ., בימי חול ו-7 פ., בשבת.
 לפני כחודש, היתה עליה כללית בשעור 45% בדמי נסיעה בלונדון.
 הרשימה היא אין-סופית!!!

באיריה כללית של משבר כלכלי ואינפלציה דוהרת,
 יש דיבורים רבים על קיצוצים במספר השליחים מהארץ ובהיקף
 עבודתם. (כמובן, יש תור להיות בין המוחזרים הראשונים!).
 יש לי רושם שלאט לאט דברים יעשו לקראת רציונאליזציה של
 המצב. מה שלא יפה (ולרוב בכלל לא מוצדק, לפי דעתי) הוא
 המספר ההולך וגובר של מאמרים בעתונות הישראלית שמאשימים
 את השליחים בכל מיני עבירות וניצול מעמדם לסדר כל מיני
 עיבויים אישיים וכו' וכו'. לגבי רב רובם של השליחים כאן
 שמסקיעים מאמץ בעבודתם (ללא תוצאות מרעישות, אם יש תוצאות
 בכלל), זה מדכא מאד להרגיש כאילו ויש צייד מכשפות בגד
 המוסד של שליחות. ב"מעריב של 18/4, היה מאמר של משה שמיר
 "השליחים שאנו ראוים להם" שלפי דעתי די טיקף את המצב
 במציאות.

חופשת פסח עברה ללא-חופשה. הייתי צריך לארגן
 (מבחינה טכנית ולא הינזכית) סמינר אירופי ל-250 חניכים של
 איחוד הנוביל. הם באו משבע ארצות, כולל בריטניה-שבדיה,
 צרפת, שווייץ, בלגיה, הולנד וגרמניה והאירוע התקיים בשלוש
 שפות.

להוסיף לכל הבעיות והבלגן, המכרזית שלנו "בפטרה" שלשה ימים לפני תחילת הסמינר ויומיים לאחר שעדנה עברה את הטסט וקיבלה את רשיון הנהיגה (אבי לא מקטר את שני הדברים האלה - חס וחלילה) ביבתיים, הכל הסתדר - מבוע מטופץ, שדורש הרצה, ועדנה בקושי ברהגת בשלב זה.

אסיים! חבל שלא נוכל להשתתף באופן פעיל בחגיגת הבר-מצוה אבל בחגוג בצורה צנועה כאן.

כל טוב לכולכם,

עדנה ג'רי טל, שי.

ג.ב.,

בקשה- עכשיו כשיש חיוג ישיר בטלפון בין לונדון לארץ, מבקשים מאתנו להתקשר עם המשק מטעם הורים של חברי, למסור הודעה מסוימת או לקבל אינפורמציה באופן דחוף. שיחה בחיוג ישיר זולה רק אם מוסרים את ההודעה ולא בכנסים לשיחת סתם. אנו מקווים שחברי לא ייפגעו ויבינו את כוונותינו הטובות כשמסויימים את השיחה כמה שיותר מהר. הסיבה היא כלכלית בלבד!

§§ §§ §§ §§ §§ §§ §§ §§ §§ §§ §§

(המסך המסע באפריקה....)

2/4/75

חוף השנהב

חוף השנהב ארץ יפה. הדרום והמרכז אזורים יפים מאד מכוסים בשטחים גורחבים של ג'ונגלים. בוף פשוט ויפה. האפריקנים אנשים חברתיים מאד. מזמינים אותנו אליהם הביתה ליטון ולאכול. ישנו פעם אחת בכפר אפריקאי. היה נחמד. עיקר האוכל שלנו זה לחם, אבנס, קוקוס, ובננות. בלילות אנחנו ישנים או במסיונים או אצל אנשים, בעיקר הולנדים, שמזמינים אותנו, לפעמים גם בג'ונגל באוהל.

28/4/75

אקרה-גאנה

מחוף השנהב עברנו לוולטה עילית. שהינו בוולטה 4 ימים בלבד. וולטה, זאת מדינה עניה מאד. הרכב על הכבישים מועט מאד ולכן קשה מאד להתקדם בטרמפים. ההבדל בין חוף השנהב לוולטה הוא פנטסטי. חוף השנהב זאת מדינה עשירה. יש בה הרבה מאד סוגי פירות וירקות. אנשים לא יכולים לגווע ברעב שם. לעומת זאת בוולטה העובי הוא ממש גדול. המדינה מבוססת על חקלאות. כמות הגטמים שם היא מועטה מאד מאד לכן בוולטה קשה מאד למצוא פירות או ירקות. אנשים שם ממש עניים. בכל מקום שהיינו מגיעים, מיד היו מתקולים סביבנו ילדים ומבקשים כסף ואוכל. ברחובות רואים הרבה מאד אנשים חולים. כל זה מחוסר תזונה. החקלאים בוולטה חיים ממה שהם מגדלים, זאת אומרת מהחיטה הם עושים לחם למשפחה וכו'.

(המסך בעמוד 7)

קשה להאמין איך הם חיים. המטכורת הממוצעת בוולטה היא 52 דולר לשנה (זאת אומרת דולר לשבוע) אנו שמחנו שעברנו דרך וולטה, אפילו רק ל-4 ימים, רק בכדי לראות מה זה מדינה עבייה. מוולטה המשכנו ישר לגאנה. שוב איך שעוברים את הגבול רואים מיד הבדל בין המדינות. גאנה זאת מדינה מפותחת למדי רוב הכבישים הם מאספלט (בוולטה וחוף השנהב רוב הכבישים הם מעפר.) בכל מקום כמעט יש חשמל. האנשים חיים טוב - גם הם לא עשירים. המטכורת הממוצעת היא 10 דולר לחודש. אבל אין עוני בולט. אנחנו במצאים בגאנה כבר 8 ימים. ארץ יפה מאד; הזוף פראי - הרבה ג'ונגלים ובהרות. שטנו על נהר הוולטה מרחק 355 ק"מ לוקח יום וחצי. בלילה ישנו על הגג של הספינה כי קנינו כרטיסים למחלקה שניה. לא היה הכי נוח אבל הסתדרנו. בשבוע הבא אנחנו הולכים לעיר בסביבות אקרה (הבירה של גאנה) לראות פסטיבל

The Deer Hunting טנקרא

הצלחנו להאריך את הויזה על סוף יוני.

אהוד

הודעות ממחסן הבגדים

1. מאז "שעברנו" לתקציב כולל, נהוג בחנות הבגדים לשלם כל סוף חודש את הקביות. רוב החברים באמת באים, בודקים ומשלמים את החובות. ישנם אפילו כאלה שלא יכולים לחכות וכעבור יום, יומיים באים. אבל ישנם גם כאלה, שפשוט שוכחים, כמוכן לא בכוונה, או לא חושבים שסוף החודש הגיע.
- אני מאד לא רוצה לעבור לשיטה אחרת, ולבקש מחברים לשלם את הקביות במקום. גם לשלוח תזכורת כל חודש גוזל הרבה מאד זמן, ופשוט לא נעים לי. לכן חברים, תשתדלו לזכור סוף החודש הגיע ותבואו לחנות לסלק את החשבונות.
2. אני מאד מודה לאלמוני הנחמד, שחשב להזיז את העציץ, כדי "להכנס" לחנות הבגדים. רק חבל מאד שלא ניגב את העיקבות שהשאיר מעל שולחן הפורמייקה. ובכלל, למה לא השאיר לי פתק כדי שאדע בדיוק ולא רק בערך מה "לקח"?
- חנות הבגדים כמעט כל יום, כולל שבת ובאמת אין צורך "לקנות" בצורה כזאת!!!

בעקבות התכנית ליום ירושלים

לפני שאודיע על תוצאות חידון שערי ירושלים אני מבקשת להודות לכל אלה שסייעו בהכנת ערב זה. ובעיקר למעיין על קישוט חדר האוכל, ללארי על ההקלטות, לדב על הסדורים הטכניים וללו סגל ויצחק עדר על התערוכות המוצלחות.

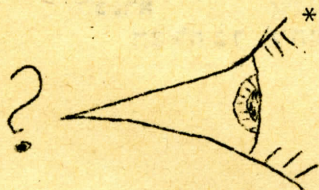
את החידון פתרו בסך הכל 22 (1) אגב, אפשר היה למצוא את כל המידע בטורים שהיו מוצגים בתערוכה...

הפתרונות הנכונים היו של:

ארנה ודורית נמנוב, ריימונד שוש ואסף סולומון, אבנר מנדז' יגורסקי, חווה וג'וזי פרנק, דוד דיבון, אורי אדלשטיין, גרשון ומקס מדר, מיכל גוטר, בתיה ריינס ומשה גרשמן.

בהגרלה זכו מקס וגרשון מדר והם מקבלים תמונה של הכותל המערבי.

תמר

מזירת ראיתו של חבר פשוט

בזמן מלחמת יום הכפורים (או קצת אחריה) הגיע למשק לסוף שבוע חייל, שהיה פעם כאן בנח"ל והיה מאומץ אצלנו. הוא היה, כמו כל החיילים, זקוק למקלחת ולהחלפת בגדים. ללא הסוס נתתי לו מכבסי קורדורי כחולים וחולצת סטרטש טובה של אריה.

בתום הבקור במשק השאיר החייל את הבגדים בחדר בו הוא לן ומאז אבדו עקבותיהם! קצת הצטערתי אבל קבלנו זאת כאיזה מין "מס מלחמה" ושכחנו מכל העניין. עד ש... יום בהיר אחד - לפני כחודש, הגיעה לתא שלנו במחסן חולצת הסטרטש של אריה, עם קצת הרבה ניח של זיעה, כתמי שומן וגריז, אבל בכל זאת - החולצה האבודה.

לפני כשנה נעלמו בכביסה עקבותיה של מפת שולחן יפה שלי. הפעם לא היה לדבר קשר למלחמה ולכן גם כעסתי והצטערתי יותר. אולם כעסי ודוגזי שכחו כשראיתי עד כמה הדבר הדאיג את שוש בן-צבי, היא זכרה את תאור המפה והמשיכה לחפש אותה כאילו היא היתה אוצר גדול.

ואמנם: לפני שבועיים, לא תאמינו, המפה הופיעה במחסן ושוש, לפי התאורים שלי (המספר היה מטושטש) מסרה לי אותה בשמחה רבה. רב תודות לך שוש, וכל הכבוד.

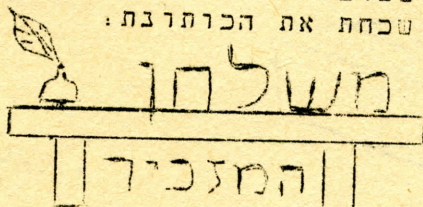
יש עוד כמה פריטי לבוש שאבדו לי, בדרך זו או אחרת, במשך 14 השנים שבהן אני במשק, וכיום, יותר מבעבר אני

(9)
המשך בעמוד.....

בטוחה שהם ימצאו את דרכם אלי בחזרה ביום מן הימים.
אולי מישהו ראה כותונת לילה בצבע ירוק בהיר שאבדה
לי לפני 12 שנה?

תמר

הערת המערכת: יתכן שבוכל לעזור לך בחפושים אם תוכלי להזכר
איפה שכחת את הכותונת:

במהלך יום עבודה רגיל, בזקק לפעמים המזכיר לשיחת
טלפון עם תל-אביב, ירושלים או עיר אחרת בישראל. להלן
תאור מקוצר של התהליך המסובך, המסתיים בדרך כלל בהרגשת
ייאוש מלווה בכאבים בחזה.

אתה מרים את השפורפרת, ובת-שבע בוחנת קור.
במשך מספר שניות בשמע זמזום חזק, הנפסק באופן פתאומי.
שקט, אין זמזום, אין צליל, אין כלום, מת.
עוברות שתיים או שלש דקות, דבר אינו קורה. אתה
מביח את השפורפרת ומרים אותה מחדש. שוב זמזום, שוב נפסק,
שוב מת - וחוזר חלילה.

פתאם קורה הפלא, וצליל החיוג בשמע, אלא שלפעמים הוא
חלוש וכאילו בא מרחוק מאד, ואז יש להתחיל שוב ושוב, עד
אשר סוף סוף, מתבגן הצליל באזניך, מלא, בריא, שמן, וממלא
אותך בחת ותקווה לעתיד.

מתחילה פרשת החיוג: 0...3...2... אתה מחייג את המספר
המבוקש באצבע בוחנת, ועוד לפני סיום הפעולה, בשמעים
הטובים הקצובים, הצורמים של "תפוס". אין דבר, קורה...
0...3...2... לא, הפעם לא "תפוס", אבל גם לא דבר אחר, פשוט
אין צליל, אין זמזום, אין כלום, מת.

כשהרעידה בידיים מתחזקת, אתה מבסה לשווא להזכר, מי
לעזאזאל הוא שר התקשורת בימים אלה שלפחות יהיה לך את
מי לקלל בלבך.. וגם זה לא עוזר, אין שר תקשורת!
0...3...2... אתה רוצה לקום ולהתחיל לרקוד כמו ילד. זה
מצלצל! איזה יופי, וגם עובדים!

במקום המזכירה שקולה בטלפון מכבים אותך תמיד ומיד
למצב רוח רומבטי, מפקק לך בצד השני שיט כנו 80 שהערת
אותו משבתו, השואל אותך בפה ללא טיפיים מה אתה רוצה.
ומתברר שאתה אמנם חייגת את המספר הנכון, אלא שהטכניקה
השתבשה בדרך בספרה אחת או שתיים והגעת למספר אחר.

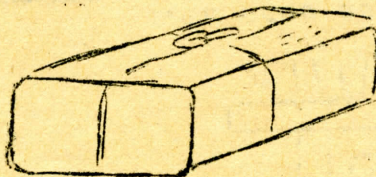
0...3...2... הכל חוזר על עצמו, בסדר כזה או אחר.
לפעמים, בכנס תקליט המבסה לשכנע אותך בקול מנוזל שהמספר
שחייגת הוחלף למספר אחר, אנא פנה לאחת-ארבע. ניסיתם פעם
להשיג את אחת-ארבע? אבל זה סיפור בפני עצמו...

יבאוש מלווה בכאבים בחזה, זוהי מנת חלקו של מזכירכם,
שהוא מנסה להסדיר משהו פשוט באמצעות הטלפון. אנא קחו זאת
בחשבון שאתם נכבסים אליו.

אבל מתי לעזאזל תהיה לבו ממסלה עם שר תקשורת. שיהיה
לפחות את מי לקלל..."

ז"אק

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

מפינת החבילות...

ביום ו' שעבר קבלתי חבילה מועדת הקשר... די
התפלאתי עד שבזכרתי בחג השבועות המתקרב ובא. טוב, את
חג השבועות הממתקים כבר לא יזכרו לראות אבל תאמינו לי
(ולחברי ביחידה) שהם היו בהדרים!

מכיוון שעבר חג השבועות, אין מה לעשות יותר מלבד
לחכות לחג הבא (ראש השנה?) ולחבילה הבאה. אך לא, היום
פתאם קבלתי עוד חבילה! "זה כבר יותר מדי", חשבתי לעצמי.
"בטח הועדה שלחה לי שתי חבילות ובכך קפחה חייל אחר..."
אבל לא בורא, אחזיר להם את החבילה". (כל זה - המשך
מחשבה. חושבים הרבה.) לא תאמינו ראו שידעתם את זה כל
הזמן? החבילה היתה ממש בשבילי!!! מהאקזומים!

תודה, באמת תודה.

חיילת...

*****		*****	
		<u>תוכנית לטבועות</u>	
יום ו'		יום ה'	
מפגש הענפים לזינוק התהלוכה	4.00 -	ארוחה מטותפת לכבוד החג	7.00 -
על-יד המפעל (מסלול: טער/טביל		"מול הר סיני" - מסיבה	9.15 -
על-יד הגדר/אמפיתאטרון)		בחדר האוכל	
סעס חג הביכורים - באמפיתאטרון	4.30 -	כיבוד בגמר התוכנית	
כיבוד קל		10.30 - חיקון ליל טבועות, רב-טיח	
קבלת טבת וארוחה מטותפת	7.00 -	במועדון עד טעה.....?	
טחיית לחיים לכבוד החלפת	8.00 -		
המטרת בריכוז מטק.			
ריקודי סלון - גם לוהיק וגם לצעיר	9.30 -		
(מכיתת "הירדן")			
במידה ונחגבר על קטיים טכניים			
מסויימים!			
*****		*****	

24/4/75

אל מא"ז כפר הנשיא

הנדון: רענון בטחון קשרהוראות בטחון למפעילי קשר אלחוט1. רקע

בשנים האחרונות, ביחוד אחרי מלחמת ששת הימים, חלה בארץ החפתחות רבה בשטח קשר הרדיו, נוספו מאות רבות של מכשירי קשר חדשים לסקטור האזרחי, כך שכיום ניתן לומר, אין אזורם בעל חשיבות כלכלית במדינה שאין לו מערכת קשר רדיו משלו.

2. הסכנות הטמונות בשמוש במכשירי אלחוט

בצד התועלת הרבה הטמונה בעצם השמוש ברדיו, טמונה באלחוט גם סכנה רבה בעצם העובדה שאינו מוגבל בטווחים ובזה שהוא נמצא בשמוש בחומי כלכלה רבים. כגלל חכונות אלה וללא כוונה זדונית של משהו מהמפעילים עלולה לדלוף בקשר הרדיו אינפורמציה חשובה לאויבים וליריבים.

3. מהו מידע בטחוני, האסור בדבור ובאזכור במכשירי אלחוט?

בללל המצב המיוחד בו מצויה ולהיטותם של אויבים להשיג כל אינפורמציה אפשרית, מוטל עלינו להקפיד ולהמנע בכל מחיר מהזכרת הנושאים הבאים בקשר הרדיו:

- (א) אין להזכיר שמות יחידות ושמות מפקדי צה"ל.
- (ב) תנועות של יחידות צה"ל.
- (ג) סגירת כבישים ע"י צה"ל, מחסומים בדרכים, אזורים שנסגרו עוצר פתאומי וכדומה.
- (ד) אין לדבר על גיוס מילואים, מקומות רכוז של אנשים או כלי רכב, כמו כן אין לדבר על כך שגויסת למילואים בצורה שגרית או פתאומית, לכמה זמן ומתי.
- (ה) אין לדבר על חוצאות פגוע של ארגוני חבלה, מה נפגע מה נזק שנגרם, כמה אנשים נפגעו מקרב אנשינו או אנשי חבלה. מדובר כאן כמוכך על מקרים שנתקלה בהם במסגרת עבודתך השוטפת ולא על פרטים שפורסמו בעתונות או ברדיו.
- (ו) אין להזכיר פרטים על בקורים של אנשים חשובים מאד (אחי"ס) מועד הגעתם או כיווני נסיעתם.
- (ז) אין להזכיר פרטים על ביצורים או מקלטים המוקמים, היכן הם מוקמים טיבם, וסידורים טכניים בהם.
- (ח) ככלל, אין להזכיר שום פרטים הנוגעים למערכת הבטחון וצה"ל כל פרט כזה המוזכר ברדיו משרת את האויב.

4. באם תמלא את הוראות אלה תתרום לבטחון המדינה ויתכן גם לבטחון שלך.

5. חשומת לכך מופנית לכך, שאדם המשתמש ברשלנות במכשיר אלחוט וגורם מחמת חוסר זהירות בשעה דבור שתימסר לאויב או בשבילו ידיעה העלולה להיות לתועלתו דינו מאסר שלוש שנים. (חוק לחיקון דיני עונשין (בטחון המדינה) חשי"ז-1957).

יגאל אשרה, סא"ל

דו"ח ישיבת ועדת המשק מיום 10.5.75

נוכחים: שמואל, איזי, אריה, קולין, איזק, יצחק ג, שאולי
סטפני, ג'ור, זמי, יוסי, מיכאל.

ביטוח האבוקדו + תפוח

החלט לבטח את כל שטחי הנשירים + האבוקדו נגד נזקי אש.

קניית טנדר עבור הבריכות

יש צורך בתוספת של טנדר ל-3 חודשים עבור הבריכות, וזאת
עקב גיוסו של הטרנזייט שלהם ובצוע תקובים השנה.
החלט: לרכוש פולסקוואגן ולמכור אותו אחרי 3 חודשים.

עתיד ענף הצאן

התקיים דיון מקיף על עתיד ענף הצאן בהשתתפות צוות הענף.
מרכז המשק הביא לדיון 3 אלטרנטיבות:

1. המשך עדר צאן לחלב.
2. המשך העדר הנוכחי + גידול וולדות מרינו.
3. מכירת עדר חלב וקניית עדר לבשר לקראת הסתיו הבא.

בדיונים הקודמים כבר הוחלט על הקמת עדר צאן לבשר,
והיסול מעדר הקיים לחלב. חברי הענף ערערו על ההחלטה הזו
והביאו בדיון זה תוכנית בגדית. עיקר התוכנית מבוססת על
ההנחה שהעדר הקיים על מנת להיות ריווחי ויעיל יותר חייב
בהגדלה מ-600 - 800 ראש + מקסימום יציאה למרעה.

לאחר דיון מקיף ועדת המשק לא קבלה את הטיעון של חברי
הענף והערעור לא התקבל.

* * * * *

נדליק נר לזכרה של

פרידה ריש

ז"ל

ב' סיון תשי"ג

נדליק נר לזכרו של

אריה דביר

ז"ל

ה' סיון תשכ"ז

דו"ח משיבת ועדת כח-אדם - אפריל.

אחראי לחיקון הבריכות.
הוחלט שכרוס יקבל על עצמו את הפקוח והכצוע של חיקון הבריכות.
העבודה תמשך בערך חודשיים.

שורה פ.
ועדת כח-אדם מאשרת את יציאתה של שירה לשנתיים השחלמוה בגננות.

אקונומיה.
הועדה מאשרת את החלפתו של ווילי ע"י דוד דבולט בחור אקונוס
ב-23.5.75. וילי יחליף את דוד בזמן שהותו במלואים בחודשים יוני-יולי.

קורס מחסנאיות.
הוחלט שג'וליה נ. תצא לקורס מחסנאיות בגדים במדרשת רופין, לחודשיים.

מועצה אזורית.
הוחלט להענות לפניית המועצה, שאדי נ. יעבוד במשך חצי שנה, בחור פעיל
במועצה בענייני בטחון.

אמבולנס.
הוחלט שג'רי נ. יהיה אחראי ונהג קבוע של האמבולנס.

לקראת האסיפה

בעיות שמירה.
בזמן האחרון, רבים והולכים מקריים שבהם חברים אינם מופיעים לשמירה.
וועדת הבטחון החליטה על המשך השמירה אצלנו בהיקף הנוכחי. באסיפה יוסבר
העניין ותהיה אפשרות לשאול שאלות ולהכנס לדיון. אם חברים ידרשו זאת
תתקיים הצבעה.

חֲקוֹן לַיֵּל שְׁבוּעוֹת

קיים נוהג במשקים שונים - ומספרם הולך וגדל - לערוך מין ערב עיוני אחרי סיום מסיבת ליל שבועות. בקבוץ יפעת, למשל, מקדישים את השעות בין 11.00 בלילה ו 5.00 למחרת בעיון במורשת עם ישראל ובבעיה אקטואלית.

אחרי התיעצות עם מספר חברים מכל השכבות, נוכחתי לדעת שיש ענין בעריכת דיון באחד הנושאים שמעולם לא התיחסנו אליהם בכפר הנשיא, וזה על אף חשיבותם.

נקיים, על כן, אחרי המסיבה, בערך בין השעות 10.30 ו 1.00 בבוקר (לא נורא, המחרת חג ומיד אחרי זה שבת) רב-שיח על הנושא:

"השטחים: אם נחזיר אותם - מה נחזיר?"

נערוך את השיחה במועדון, וכדי שנדע בשביל כמה אנשים נצטרך להכין שתיה חמה, רצוי שחברים ימלאו את התלוש המצורף וימסור אותו למזכירות הטכנית עד יום ד'.

א ר י ק

אני כן / לא מתכוון להשתתף ברב-שיח בליל שבועות.

אני כן / לא חושב לקחת חלק בדיון.

שם:

* Last Friday an interesting crate turned up out side the mifal, marked 26" Colour T.V. Unfortunately it wasn't a surprise present from an anonymous donor, but a very useful piece of equipment which we have needed for years - an episcoper for projecting pictures (even from books). A very welcome addition for the school and the entertainments committee.

* In a national 'friendly' bridge tournament held in Ein Hashofet in April - in which 42 pairs took part, the results were as follows:

1. Silberman-Kaufman (Merhavia)
2. Nemenov-levi (Kfar Hanassi)
3. Primost-Sprung (Kfar Hanassi)

Congratulations all round!

* In the mifal we drank to our own health for winning the "outstanding exporter" award for 1974. After short speeches by Michael Cohen and representatives of the workers, each section of the factory team was photographed with the certificate.

* Best wishes for a speedy recovery to Mrs Aptroot, and to Elida, both in Tsfat Hospital. Also to Mossy, who narrowly escaped a bad accident with a tractor in the orchards, and is recovering at home.

* Last Sunday, the pupils took over the running of Kfar Blum High School, while the teachers took part in a seminar of their own. During the break, basketball competitions were held between teams from the pupils and the teachers, and we are proud to say that the teachers reached second place. We look forward to a fuller report from Headmaster Yaron Cina.

19/5 Pam Menzigorski
Aliza Hatsor

21/5 Alec Collins

23/5 Chana Maser

24/5 Ilan Cohen

25/5 Alf Dobriner
Yossi Katz

23/5 Renee & Michael Cohen
Pauline & Mufti Lifschitz
Gusti & Joe Rifkind

TO WHOM IT MAY CONCERN

FOUND: in the guard's hut
at the kibbutz gate -

ONE WHITE LYCRA GIRDLE

number !*!*

The above item may be claimed
from Shaul Samberg against
positive identification.

Another round of school trips is drawing to a close, and by the time you read this the last class will have returned home. This report is about "Efroni" and their trip to Haifa and Akko.

This year we decided to try and manage without our own transport. The decision was primarily for financial reasons, but we found several incidental advantages to the new system! True that with our own truck, we can cover a greater distance, but as against that, using public transport gave us an insight into "how the world works" which we could not otherwise have got. We met all sorts of people while we were waiting at busstops, whom we would never have seen from the window of a lorry. For instance, the old Arab from Wadi Ara, who stood with at the busstop near Yagur. When we explained where we were from, he said "Ah yes, that new settlement next to Jauna". (Jauna is an old village between us and Rosh Pina.) We explained that Kfar Hanassi has been here for 27 years, but he took no notice and went on mumbling, "Ah yes, those newpeople...."

On the way to the Museum of Illegal Immigration, one of the passengers told the children his own story, when he made his way to Israel on the "Af Al Pi Chen" - the boat which brought immigrants to Israel and now stands as a living museum opposite the sea. And how would we have found two ten lira notes, if we would have been sitting in a lorry all the time? (Actually the person who found them and put them in his back pocket, lost them soon afterwards - but never mind, that's another lesson in life....)

The bus driver who drove off under our very noses because he didn't see any reason to wait for a line of children strung out over 50 yards of the Haifa-Hadera road also taught us a valuable lesson! In a taxi driving through Wadi Salih we were given an interesting description of the conquest of the lower city by an old Palmachnik (who happened to be the driver), and on the zebra crossings we learned a tremendous amount about the character of Israeli drivers! Mostly they smiled at us, and were very interested in the crowd of ragamuffins loaded down with knapsacks, waterbottles etc., but we mustn't forget the old railway official who held us responsible for a pile of garinim we didn't even eat. We had another lesson in civic responsibility in Akko. Trying to board the bus, we were shoved aside by a huge crowd, so by the time the second bus came, we had already taken up battle positions, and managed to get on first. To avoid having to take huge quantities of food with us, we were "forced" to eat felafel for lunch on several occasions, but it didn't seem a terrible hardship.

By the way, we also managed to visit several places of importance and covered some beautiful countryside. If you want to hear how a policedog retrieved drugs from the pockets of one of the children, or what we thought of a kibbutz which is almost a city, or how the teacher's trousers got torn climbing down the rocks in Nachal Yagur, or how we made our way right inside the caves of the Carmel by candlelight, or how we had a boat trip in Haifa Bay, and one little girl recognised the ship that brought her back from shlichut, how we bought bargains, and tasted arab sweets in the Akko Market, or how we came home happy and healthy and all in one piece - if you want to hear about all those things, you will just have to ask the children.